

Institut opført nogen Lønning paa Finantsloven; men forsaavidt Pensionen skal bestemmes efter Lønningen ved Institutet, optræder denne som Løn, givet af Statskassen, thi kun naar det er en Løn, givet af Staten, kan en Pensionsberettigelse beregnes derefter. Der saadnes altsaa i Loven det Moment, hvorefter Pensionen beregnes, og Lovudkastet kan kun gaae ud forstandigt og rigtigt i den Skikkelse, som det vil faae, naar dette Endringsforslag kommer ind, og hans Lønning betragtes som hdet af Staten med det eller det Beløb. Man lægger, ved kun at følge Lovudkastet istedetfor Endringsforslaget, en anden Deel af Loven udenfor Statens Omraade og Tilsyn. Pensionsloven giver ikke Løn efter Tjenesteaar; man kan ikke sige med Hensyn til Pensionsloven — undtagen ved Pensionerne for Underklasserne — efter saa og saa mange Tjenesteaar har jeg erhvervet Pensionsret, men kun for Alderdom og Svagelighed. Dersom vi lade Loven gaae ud, som den er, istedetfor at gaae ind paa Endringsforslagene, saa overlade vi til private Folk at bestemme, naar denne Charakter af Alderdom og Svaghed indtræder, ifølge hvilken der kan gives Pension, eller ogsaa maae vi paalægge Statsrevisionen at staffe sig nøie Underretning, om virkelig denne Alderdom og Svaghed er tilstede, og skulde det vise sig, at de have affædiget denne Mand, uden at dette har sin Grund i Alderdom og Svaghed, saa kan Pensionen ikke blive ham udbetalt, men Statsrevisionen maa gjøre Indstilling paany for at faae Tilladelse til at udbetale den. I den Henseende er altsaa Loven uden disse Endringsforslag en Umulighed og en Ulovlighed, og fører ikke til noget Bestemt. Hvad enten det, der staaer i Endringsforslaget, bliver bragt ind i Loven eller ikke, saa vil det blive nødvendigt, forinden der i Henhold til denne Lov kan tilkjendes ham nogen Pension, at vedkommende Institut conferrerer med Justitsministeriet, og at det af Justitsministeriet erklæres, at der er Sikkerhed for, at han er affædiget paa Grund af Alder eller Svagelighed, ellers kan det ikke gaae an; men naar dette dog maa indtræde, saa er Stillingen i saa Henseende den samme, kun at Endringsforslaget tydelig udtaler, hvad der ligger som en nødvendig Betingelse, men i Loven er ud-

trykt utydelig og tvetydig; det viser kun, at Loven i sig selv ikke er en heldig Tanke, og jeg vilde ønske, at den ærede Minister maatte komme til at begribe, at det er et Misgreb af den Art, som aldrig mere bør gjøres. Jeg siger ikke, at man ikke skal give Pension eller Understøttelse til Mænd, som ikke have tjent Staten, men man skal ikke nedlægge Haandhævelsen af Statens Love i private Bestyrelses Hænder, og det er det, man prøver paa at gjøre ved denne Lov, eller ogsaa vil man paa en indirecte Maade, som det ærede Medlem har bemærket, indbringe de private Instituter umiddelbart under Statens Styrelse. Justitsministeren har her indblandet sig i et Forhold, hvormed han ikke har Noget at bestille, han faaer først med denne Mand at bestille, naar Vedkommende erkjendes trængende, men ikke affædiget af Institutets Tjeneste. Dersom Justitsministeren kommer her og siger: Dette Institut trænger til et forsøgt Tilskud, saa kunde vi dømmе, om det er værd at give dette Tilskud, dersom han kommer og siger, for at beholde denne Lærer, som ikke vil blive paa mindre Wilskaar, behøves der et saadant Tilskud, og det private Selstøb er uformuende til at give ham det, saa kunne vi overveie det, det kunde der være Klogskab i, men hvad der her foreligger, er ikke alene i sig selv stridende mod vor Lovgivning, men det er uflogt; det er uflogt at friste Bestyrelsen paa den ene Side og den paagjældende Mand paa den anden Side til at opgive en Stilling, som vi ønske at beholde ham i; som sagt, som Loven er kommen til os, kan den ikke faae nogen Udførelse; thi der er ingen privat Mand, der, saaledes at det har Gylldighed for Revisionen, kan sige: at nu affædiges denne Mand efter Pensionslovens lovlige Regler i Henhold til hans Svagelighed eller i Henhold til hans Alder, der maa en offentlig Erklæring derfor. Hvad nu det andet Endringsforslag angaaer, saa vil maastee det ærede Medlem være villigt til at gaae ind derpaa, naar det ikke var det første i sit Slags, naar der ikke her oprettedes en ny Forsørgelseskasse, naar vi ikke derved fristede Folk til at betræde en Vej, som hidtil ikke har været betraadt. Af et ganske nyt Medlem i denne Forsamling, som endnu ikke nogenstunde